

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Tos/20/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116010653
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8116010653.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa XX.XX.XXXX, v trestnej veci odsúdeného C. D. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti okresného prokurátora proti uneseniu Okresného súdu J. sp. zn. XPP/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnuté uznesenie.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona z a m i e t a žiadosť ods. C. D., nar. XX.XX.XXXX v J., t. č. v I. J., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu J. sp. zn. XXT/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX v trvaní XX mesiacov.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. odsúdeného C. D., nar. XX.X.XXXX podmiennečne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní XX mesiacov uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu J. sp. zn. XXT/XX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na X roky, pričom súčasne nariadil probačný dohľad nad odsúdeným počas skúšobnej doby na X roky a uložil mu aj obmedzenie spočívajúce v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, okresný prokurátor sťažnosť, ktorú následne aj písomne odôvodnil. V dôvodoch sťažnosti uvádza, že podľa jeho názoru u odsúdeného nie sú splnené podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Je pravdou, že sa počas výkonu trestu správa disciplinovane, je hodnotený kladne, avšak je potrebné poukázať aj na tú časť hodnotenia, podľa ktorého je resocializačná prognóza a riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného stredné a to najmä z dôvodu predchádzajúcich odsúdení, nízkeho vzdelania, dlhodobej absencie stáleho zamestnania a nepriaznivej finančnej situácie. Prihliadnuť je potrebné tiež na skutočnosť, že odsúdený, hoci dovŕšil len XX rokov, bol už X-krát trestaný, vo všetkých prípadoch za majetkovú trestnú činnosť, pričom vo výkone trestu je po druhýkrát. Z toho, že opakovane páchal majetkovú trestnú činnosť možno usúdiť, že na odsúdeného uložené tresty výchovne nepôsobia a to, že sa vo výkone trestu správa disciplinovane ešte neznamená, že sa aj skutočne polepšil, pretože správať sa disciplinovane počas výkonu trestu a dodržiavať ústavný poriadok je povinnosťou odsúdeného, lebo v opačnom prípade sa dopúšťa disciplinárneho priestupku. Dokazovaním nebola preukázaná v priebehu výkonu trestu žiadna aktivita zo strany odsúdeného, z ktorej by bolo možné usudzovať, že došlo k podstatnej zmene postoja k predchádzajúcej či potencionálnej trestnej činnosti. Neboli preukázané prejavy o vlastnú nápravu, napr. snaha o náhradu škody. Skutočnosť, že zásadným spôsobom neporušoval zákonné

a podzákoné normy platné pre výkon trestu, teda že nebol disciplinárne potrestaný, ešte nedáva záruku polepšenia. Rozhodnutie o podmieňnom prepustení je fakultatívnym inštitútom, nemožno k nemu pristupovať automaticky po splnení formálnej podmienky výkonu zákonom stanovenej časti trestov. Odsúdený samostatne kritický prístup k svojmu protiprávnemu konaniu neprejavil a jeho prejav ľútosť na verejnom zasadnutí považuje len za formálny. Pri rozhodovaní o podmieňnom prepustení je potrebné rozlišovať, či je správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu prejavom len vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie výkonu trestu, či ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného, ktoré odôvodňujú nádej, že v budúcnosti povedie riadny život. Pri posudzovaní predpokladov riadneho života je potrebné vziať do úvahy aj materiálne zázemie v podobe možnosti bývania, prípadne i zamestnanie, či iného zdroja obživy a v tejto súvislosti posúdiť i riziko návratu odsúdeného do závadového prostredia, pokiaľ bolo jednou z príčin páchania trestnej činnosti. Kladné rozhodnutie o podmieňnom prepustení by nemalo byť automatické, malo by sa jednať o viac menej výnimočný inštitút. Vzhľadom na to, že odsúdený páchal výlučne majetkovú trestnú činnosť, prihliadnuc aj na jeho sociálne pomery, je podľa jeho názoru na mieste konštatovanie o vysokej pravdepodobnosti recidívy ním páchanej trestnej činnosti v budúcnosti. Navrhol preto, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že odsúdeného z výkonu trestu podmieňne neprepúšťa alebo aby uložil okresnému súdu, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie napadnutým výrokom uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora je skutočne dôvodná.

Odsúdený C. D. vykonáva trest odňatia slobody uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu J. sp. zn. XXT/XX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX pre spolupáchateľstvo prečinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v trvaní XX-tich mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Výkon uvedeného trestu odsúdený nastúpil XX.XX.XXXX.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. môže súd odsúdeného podmieňne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak ide o osobu odsúdeného pre prečin po výkon polovice uloženého nepodmieňného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieňného trestu odňatia slobody.

Preto, aby mohol súd odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody podmieňne prepustiť, teda zákon vyžaduje splnenie niekoľkých podmienok.

Keďže odsúdený C. D. bol v danom prípade uznaný vinným z prečinu, bolo potrebné v prvom rade skúmať, či vykonal polovicu uloženého trestu. V tomto smere aj prvostupňový súd správne konštatuje, že polovicu uloženého trestu odsúdený vykonal, tá mu uplynula XX.X.XXXX.

Mimo splnenia uvedenej formálnej podmienky je však pre možnosť podmieňného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody potrebné konštatovať, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Polepšením, ako to konštatuje aj sťažovateľ v dôvodoch sťažnosti, je vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti a ten sa napokon navonok prejaví v jeho správaní. Správanie sa odsúdeného v priebehu výkonu trestu sa zisťuje zo správy ústavu na výkon trestu odňatia slobody, kde odsúdený trest vykonáva.

V danom prípade je z uvedenej správy zrejmé, že pri adaptácii na podmienky výkonu trestu odňatia slobody evidujú jeden negatívny poznatok v porušení režimovej činnosti, ktorý bol riešený pohovorom. Následne bolo správanie sa odsúdeného, jeho vystupovanie, plnenie príkazov príslušníkov a dodržiavanie ústavného poriadku hodnotené ako dobré a na požadovanej úrovni. Odsúdený sa vo voľnom čase zúčastňoval aktivít organizovaných personálom oddelenia, pracovne bol zaradený

mimo ústavu na nestrážených pracoviskách, na jeho pracovnú morálku nie sú evidované negatívne poznatky. Následne bol umiestnený do otvoreného oddelenia, na podmienky ktorého sa prispôbil bez problémov, jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, denný režim a ústavný poriadok dodržiava, autority rešpektuje, konflikty nevyvoláva. Pracovná morálka je hodnotená kladne. Disciplinárne odmenený, ani potrestaný počas výkonu trestu odňatia slobody nebol.

Z vyššie uvedeného hodnotenia je zrejmé, že odsúdený si svoje povinnosti plní, nie sú negatívne poznatky vo vzťahu k jeho správaniu, ani k plneniu pracovných povinností. V priebehu doterajšieho výkonu trestu síce disciplinárne potrestaný nebol, aj keď v úvode výkonu trestu je negatívny poznatok pre porušenie režimovej činnosti, ale na druhej strane nie je z hodnotenia odsúdeného možné konštatovať ani to, že by mimo plnenia základných povinností a dodržiavania poriadku na výkon trestu odňatia slobody boli v správaní sa odsúdeného zaznamenané také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali zmenám osobnosti odsúdeného, teda jeho polepšenie a pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení ide práve o rozlíšenie toho, kedy správanie sa odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody sú prejavom len vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie väznice a kedy ide o náznak skutočných zmien osobnosti odsúdeného.

Napokon aj zo samotného hodnotenia odsúdeného vyplýva, že vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia, nízky stupeň dosiahnutého vzdelania, dlhodobú absenciu stáleho zamestnania a nepriaznivú finančnú situáciu pred nástupom výkonu trestu, z dotazníka sociálneho zlyhania vyplýva menej priaznivá resocializačná prognóza a riziko sociálneho zlyhania je stredné.

Naviac nemožno nepoukázať na skutočnosť, že mimo uvedeného prípadu sa odsúdený predtým už pred súdom zodpovedal X-krát, v prvom prípade bol rozsudkom Okresného súdu J. zo dňa XX.X.XXXX sp. zn. XXT/X/XX uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pričom od jeho potrestania bolo upustené. Už XX.X.XXXX však bol rozsudkom sp. zn. XT/XX/XXXX znova uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pričom mu bol ukladaný podmiennečný trest odňatia slobody, uvedený trest však bol zrušený vzhľadom na to, že rozsudkom Okresného súdu J. sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX bol uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní XX-tich mesiacov s podmiennečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu do XX.XX.XXXX. V jej priebehu bol rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/27/2014 zo dňa XX.X.XXXX uznaný vinným z prečinov krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., pričom mu bol ukladaný nepodmiennečný trest odňatia slobody v trvaní X mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a uvedený trest vykonal XX.XX.XXXX.

Krátko po výkone trestu, a to už XX.X.XXXX spáchal skutky, pre ktoré bol odsúdený a je vo výkone trestu odňatia slobody.

Na rozdiel od záveru súdu prvého stupňa, vzhľadom na vyššie uvedené, teda vzhľadom na správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré možno označiť len ako prispôbenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, osobu odsúdeného, menej priaznivú prognózu resocializácie a stredné riziko sociálneho zlyhania, podľa názoru krajského súdu, na rozdiel od názoru, ku ktorému dospel súd prvého stupňa, v danom prípade nie sú splnené zákonom požadované podmienky, za ktorých je možné odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustiť.

Preto krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a následne sám vo veci rozhodol tak, že žiadosť odsúdeného C. D. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu J. sp. zn. XXT/XX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX v trvaní XX mesiacov, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.